

Ik kom bij de afronding en de onderbouwing van het boven gestelde. Daarbij ontkom ik er niet aan om de rol van Sonja en Astrid Holleeder en hun adviseur Peter R. de Vries te belichten. Door de meinedige verklaringen van deze zussen loopt hun broer de kans tot een levenslange gevangenisstraf veroordeeld te worden. Deze zussen schromen er zelfs niet voor om hun eigen broer van de moord op zijn boezemvriend Cor van Hout te beschuldigen. Vreemd is dat wanneer je kijkt naar de feiten, juist zijn zuster Sonja de meeste reden heeft om opdracht te geven haar man Cor van Hout te laten liquideren. Dit in nauwe samenwerking met haar zuster Astrid, de schrijfster van het boek 'Judas'. Hoe treffend kan een titel zijn? Waarom kom ik tot een dergelijke stelling?

In maart 2015, beschuldigen de gezusters Sonja en Astrid Holleeder hun broer Willem Holleeder. Het zou gaan om de liquidaties van zijn gewezen criminele compagnon Sam Klepper op 10 oktober 2000, zijn vriend en mede-Heineken ontvoerder Cor van Hout en de botenhandelaar Robert ter Haak in januari 2003, vastgoedman Willem Endstra 17 mei 2004, de compagnon van Klepper, John Mieremet op 2 november 2005, de handelaar in vastgoed Kees Houtman op 2 november 2005 en kroegbaas Thomas van der Bijl 20 april 2006.

Dit is een beschuldiging die, zoals reeds gezegd, hun broer een levenslange gevangenisstraf kan bezorgen. Maar is het ook waar? In de bovenstaande klacht heb ik reeds aangegeven wie er betrokken waren bij de liquidatie van Klepper, Mieremet en Houtman en dat was niet Willem Holleeder. Ondanks dat ik niet betrokken ben geweest bij het onderzoek naar de dood van Cor van Hout, heb ik dat onderzoek wel met grote belangstelling gevolgd. Toen bleek dat men wel erg snel was met gevolgtrekkingen, die een regelrechte karaktermoord betekenden, besloot ik om zelf onderzoek te gaan doen naar de omstandigheden rond de dood van Cor van Hout. Ook heb ik de verklaringen vergeleken met stukken en verklaringen uit mijn eigen archief en getuigenissen van vrienden en zakenpartners van Van Hout.

Cor van Hout en Willem Holleeder kende ik al langere tijd van ontmoetingen op verschillende renbanen in Nederland. In die periode was ik bezig met onderzoek in verschillende illegale casino's en hun bezoekers. Deze onderzoeken hadden vaak vertakkingen naar het draf- en rencircuit.

Ook met Martin Erkamps (Remmetje), de halfbroer van Cor van Hout en tevens één van de Heineken ontvoerders heb ik een geschiedenis. Samen met Remmetje was ik betrokken bij het regelen van de ontsnapping van zijn oude gevangenisvriend Rob Smink. Deze vriend zat gevangen in Leeuwarden. Tijdens een bezoekuur in de gevangenis wisselde ik met Smink van schoenen, waarin door Remmetje ijzerzaagjes waren verstopt. De klassieke ontsnappingsmethode. Helaas voor Smink lukte het niet de tralies door te zagen, omdat via mijn team de gevangenisdirectie van de geplande ontsnapping op de hoogte was gesteld. De directie wist hem via een periodieke wisseling in een cel met pantserglas te plaatsen. Niemand heeft dat in de gaten gehad. Pas nu zal 'Erkamps' hier achter komen.

Maar terug naar de aangifte.

De timing van de bekendmaking was perfect. Astrid Holleeder kreeg te horen dat Stijn Franken, de advocaat van Holleeder, een verzoek tot opheffing van het voorarrest in wilde dienen en zij was van mening dat het verzoek een grote kans van slagen had. Met medewerking van Peter R. de Vries werd een gestuurde, lang van tevoren bedachte mediacampagne opgezet die zijn weerga niet kende. Het was opmerkelijk wat voor uitwerking al die berichten, zoals in het boek beschreven, hebben op de wijze waarop Holleeder nu op de mensen overkomt. Holleeder lijkt nu een totaal ander persoon. Van knuffelcrimineel getransformeerd naar monster.

Er volgden interviews waaruit een beklemmend beeld ontstond van Willem Holleeder die een pistool op het hoofd zette van het zoontje van Sonja om haar te dwingen mee te werken aan de liquidatie van haar man Cor van Hout. Alles wordt door de pers voor zoete koek geslikt. Juist dit

verhaal van een neefje, die een pistool op zijn hoofd wordt gezet en het zoontje van Sam Klepper dat vermoord dreigde te worden. Dit zijn allemaal verhalen van 3 vrouwen met een eigen agenda en werden gepresenteerd als feiten zonder dat daar een draagvlak voor te vinden was. En Holleeder met een wapen? Zeer ongeloofwaardig. Holleeder werd te pas en te onpas gefouilleerd.

De drie samenzweerders, Sonja, Astrid en Sandra weten zelfs door hun (emotionele) verhaal te bewerkstelligen dat Willem Holleeder in de EBI (Extra Beveiligde Inrichting) te Vught terecht komt, zodat hij bijna geen mogelijkheden meer heeft om de verklaringen te neutraliseren en zijn verdediging daadkrachtig op te zetten. Vooral Astrid weet dat emotionele goed uit te buiten. Deze bikkelharde strafrechtadvocate blijkt ook over grote acteerkwaliteiten te beschikken en barst tijdens ieder gesprek over haar (arme) broer in huilen uit. Kijk toch eens hoe erg ik het vind om mijn broer te verraden. En niemand prikt deze hypocriete stelling door.

Is het allemaal waar wat zij zeggen?

Laten we eens kijken naar de feiten, te beginnen met de periode voor de liquidatie van Cor van Hout. Anders dan beschreven in het boek 'Judas', waarin Astrid schrijft dat Peter de Vries de dag na de begrafenis aan Sonja vertelde dat Cor een verhouding had met iemand van zijn redactie en zij hierop hysterisch gereageerd zou hebben. De waarheid was anders. Cor had al sinds ongeveer twee jaar een serieuze relatie met Lisette 'Nappe' Knoop, want om haar ging het, een redactrice van Peter's programma 'Misdadaverslaggever'. En anders dan in het boek beschreven, was zij hier, zo ongeveer vanaf het begin van op de hoogte.

Dat kon ook niet anders want voordat Cor de relatie met Lisette Knoop had, werd hij meestal door Bas Vermeulen, die vaak als chauffeur en lijfwacht fungeerde, bij Sonja thuis gebracht. Heel snel werd de relatie tussen Lisette en Cor serieuzer en gingen zij praktisch samenwonen.

Cor had een totaal andere relatie met Lisette dan hij had met Sonja Holleeder. Met Sonja had hij vaak ruzie. Cor was geen familieman en was vaak weg. Er was geen schijn van een gezinsleven. Cor ging liever met vrienden om en als hij al thuis was had hij er liefst anderen bij. Maar liever nog was hij met de paarden of de renbaan bezig of ging hij naar kroegen en restaurants. Sonja had duidelijk genoeg van Cor. Ze had er op een gegeven moment een hekel aan dat hij thuiskwam. Getuigen vertelden dat ze vaak het huis snel via de achterkant verliet. Alleen zijn geld was nog interessant en alleen daarvoor wilde ze de schijn nog ophouden.

Met Lisette was de verhouding heel anders. Hij kon met haar goed praten en kwam bij haar tot rust. Ook gingen ze regelmatig samen fietsen en tot Cor's verbazing vond hij dat allemaal nog prettig ook. Stilaan realiseerde Cor zich, dat de relatie serieus begon te worden en hij was van plan om van deze relatie wat te maken, was bezig te minderen met drank, omdat hij wist dat Lisette anders niet met hem verder wilde en maakte plannen om te gaan samenwonen in zijn woning in Nigtevecht.

Sonja kreeg dit te horen van Peter de Vries, die ondertussen haar bedpartner was geworden en werd bang dat zij buiten de boot zou vallen en niets over zou houden dan de toelage die ze iedere week van Cor kreeg. Dat alles werd nog versterkt toen ze het van Cor zelf te horen kreeg en ook, dat hij daarom de bij haar opgeslagen koffers met geld en het door zijn broer Ad bij haar gebrachte goud op zou komen halen. Samen met zuster Astrid werd een plan opgezet om alles te kunnen behouden.

Astrid had al contact met Johan 'de Hakkelaar' Verhoek, die graag de panden op de Achterdam in Alkmaar over wilde nemen en zo werd er een plan opgezet, dat Cor van Hout het leven zou kosten, maar waardoor Sonja, nu nog erfgename, al zijn bezittingen zou erven en te gelde kon maken. Een duivels plan uit de koker van Astrid Holleeder, dat ik graag wil onderbouwen met in mijn bezit zijnde bewijsstukken en getuigenverklaringen, die ik u tijdens het onderzoek ter hand zal stellen.

Ik herinnerde me nog, dat gelijk na de liquidatie van Cor van Hout het verhaal rondging dat Johan Verhoek betrokken zou zijn bij die liquidatie. Eerlijk gezegd geloofde ik daar op dat moment weinig van, want wat kon Verhoek daar voor belang bij hebben. Dat veranderde snel. Op het moment dat naar voren kwam, dat Verhoek via stromannen en strovrouwen de panden op de Achterdam in Alkmaar overgenomen had. Het ging hier om Bertus Hassing en zijn vrouw Liz Luteijn en de ex-vrouw en moeder van Maruschka Verhoek, Marie José van Eenbergen. Ook de onvermijdelijke Roelof Tangenberg was bij het complot betrokken.

Verder speelden Rob en Netty Grifhorst een belangrijke rol in het spel om het onroerend goed te vervreemden en daarbij tegelijk de fiscus een hak te zetten. Voor zijn hulp daarin kreeg het echtpaar de bezittingen in Spanje, 'Villa Francis' en de zeer luxueuze seksclub 'Selecta' in Benalmadena.

Nadat dit alles bekend geworden was kon ik me een rol van Johan Verhoek, in de liquidatie van Cor van Hout beter voorstellen. Er was een motief en gelegenheid. Meer nog, Astrid Holleeder was ondertussen een seksuele relatie begonnen met Johan Verhoek en er stond veel op het spel. Ook werd nu een stuk duidelijker waarom en aan wie Sonja haar huis in Spanje af moest staan, omdat daarmee de moordenaars van haar man betaald moesten worden. Zoals hierboven beschreven dat Rob Grifhorst en daarmee de moordenaars betaald moesten worden, geloof ik ook wel. Ze waren immers zelf door haar of namens haar en haar zuster Astrid ingehuurd.

Willem Holleeder noch iemand anders heb ik ooit kunnen betrapten op een liquidatie of een opdracht tot liquidatie. Maar dat geldt niet voor Astrid's minnaar, Johan 'de Hakkelaar' Verhoek, die in het verleden werd verdacht van tientallen moordopdrachten.

U kunt zich voorstellen dat het beschrijven van alle gebeurtenissen en feiten, weergegeven in de processen-verbaal en het leugenboek 'Judas', niet beknopt beschreven of weerlegd kunnen worden. Ik zal me dan ook beperken tot een opsomming van tegenstrijdigheden in het hele proces hiervan. Hierbij verzoek ik u het onderzoek naar de dood Cor van Hout te heropenen. Verder vraag ik u om mij op grond van mijn onderzoek in deze zaak te horen, waarbij ik u de in mijn bezit zijnde bewijsstukken zal overhandigen met daarbij een lijst van getuigen die het door mij gestelde kunnen bevestigen en aanvullen. Ook verzoek ik u om mij op grond van mijn voormalige werkzaamheden voor politie en justitie en door mijn relatie en vertrouwensband met diverse van de getuigen in een eventueel nieuw onderzoek naar de moord op Cor van Hout te betrekken.

Hiervoor verwacht ik geen geldelijke of andere tegenprestatie. Er staat hier met een onschuldige verdachte in dit proces en bij andere moordprocessen een grote gerechtelijke dwaling te gebeuren en is bij andere verdachten reeds gebeurd. Dit terwijl de echte daders en/of opdrachtgevers de dans ontspringen. Ik kan mij hier niet mee verenigen en verzoek u goed nota te nemen van het bovenstaande en onderstaande punten, die ik u op korte termijn uitgewerkt zal doen toekomen.

Verklaringen die vragen oproepen en verder onderzocht moeten worden:

In de verklaringen zeggen Sonja Holleeder en Astrid Holleeder ondermeer, dat ze te horen kregen dat 'die dikke kankerhond er aan ging'. Ze vertelden ook dat als ze niet zouden zeggen waar Van Hout was 'iedereen er aan zou gaan'. Nadat Van Hout in 2003 was geliquideerd eiste Holleeder de opbrengst op van het huis dat die in Spanje had, om de schutters te kunnen betalen. Toen hij het geld in contanten had opgehaald, heeft hij het volgens zus Astrid schoongemaakt om te voorkomen dat er vingerafdrukken of andere sporen op achterbleven.

Holleeder heeft nooit geld van het huis ontvangen. Hij dacht tot zeker 2013 dat het huis reeds verkocht was. In ieder geval tot hij er in januari 2013 door de schikking van Sonja achterkwam dat er wel degelijk nog een miljoenenbedrag was. En waarom zou een geroutineerde crimineel als

Willem Holleeder vingerafdrukken van het geld afvegen? Astrid Holleeder heeft een verkeerde voorstelling van bewijsmateriaal en hoe criminelen daarmee omgaan.

Andere feiten puntsgewijs:

- Cor had net voor vertrek uit het restaurant telefonisch contact met iemand. Die heeft de schutters getipt dat Cor en zijn metgezel op het punt stonden het restaurant uit te komen. Uit de telefoongegevens moet af te lezen zijn met wie dat contact was. Het was in ieder geval niet Robert ter Haak.
- Sonja vertelde, dat ze de schutters die Cor vermoord hadden moest betalen. Logisch, ze had ze zelf de opdracht gegeven of laten geven. Door dit te vertellen en de schuld bij haar broer te leggen dekte ze zichzelf in als iemand erachter kwam dat zij de betaling had gedaan. Ook kon zij nu verantwoorden waar het geld gebleven was.
- Feit is ook dat Sonja het helemaal gehad had met Cor, maar niet zonder een cent achter wilde blijven. Ze heeft dat ook aan diverse vrienden van Cor verteld heeft (sommigen zijn bereid hierover te getuigen).
- Kijk hoe snel Sonja, in samenwerking met haar zuster Astrid, de verkoop van de panden op de Achterwal in Alkmaar ter hand nam en de rol daarin van Rob Grifhorst, die ook al ruzie had met Cor van Hout. Niet alleen over de panden aan de Achterdam maar ook over de seksclub 'Selecta in Benalmadena. Cor voelde zich door Rob Grifhorst belazerd. Raar dat de weduwe dan gelijk met hem in zee gaat, sterker nog gelijk naar Spanje vertrekt om alles te regelen en zowel de 'Villa Francis' als de seksclub aan Grifhorst overdraagt.
- Willem Ebbink, de advocaat van Sonja, liet weten dat zijn cliënte al sinds 2006 verwickeld was in een langslpend onderzoek. Zij zag zich niet opgewassen tegen een nog jarenlang durende indringende rechtszaak. “Mijn cliënte leeft van een minimum inkomen. Zij heeft geen rooie cent van Cor van Hout.” Nee, maar wel twee koffers met geld en sieraden en op dat moment 32 kilo goud. De ontbrekende acht kilo was nog bij de broer van Cor, Ad van Hout.
- Dan de rol van Johan 'de Hakkelaar' Verhoek. Je moet toch wel heel naïef zijn om te denken dat Verhoek hier niets mee te maken heeft gehad. Kijk naar de rol van Verhoek en zijn strovrouwen bij de verkoop, maar meer nog de versluiering daarvan.
- Mijn vraag is eigenlijk: “Wat is de rol van Johan Verhoek bij de liquidatie van Cor van Hout? Geen onschuldige koper van onroerend goed, maar een crimineel met een enorme staat van dienst. En niet te vergeten, de opdrachtgever van tientallen moorden.”
-
- Dat ik dat weet en dat zo duidelijk durf te stellen is, omdat ik zelf tijdens een onderzoek, gericht op de organisatie van Verhoek, persoonlijk, samen met Jan Venderbosch (een Rotterdamse 'Hitman') een liquidatieopdracht heb gekregen van Koos Reuvers, 'de rechterhand' van Verhoek. Deze opdracht heb ik in overleg met Gerard de Bruin, teamleider van de GBO (Groep Bijzondere Opdrachten) in Arnhem, stukgemaakt. Dat stukmaken was overigens tevergeefs, want het beoogde doelwit is later alsnog door anderen geliquideerd. Verhoek werd toen al verdacht van vele moordopdrachten en door deze actie kregen wij een goed inzicht in de methodes van de groep Verhoek in het opruimen van lastige getuigen of andere obstakels.

- Voor of tijdens de onderhandelingen over de verkoop van de panden op de Achterdam, kreeg Astrid Holleeder een relatie met Johan Verhoek, die tot op heden voortduurt. Vreemd dat zij in haar boek hier geen melding van maakt. Wel over het taalgebruik en het gedrag van haar broer Willem. Wat is eigenlijk het verschil met het gedrag en het taalgebruik van Verhoek?
- Peter R. de Vries wist niet hoe snel en hoe vaak hij het taalgebruik en het gedrag tegenover zijn zuster Sonja in de publiciteit moest brengen en erbij te vertellen wat de zussen moesten doorstaan. Maar hij laat niet het taalgebruik horen van de zoon van Verhoek tegen zijn zus Maruschka. In welk taalmilieu zit Astrid nu dan?
- Ten overvloede, op 9 oktober 2012 wordt er door de politie om 6 uur 's morgens bij Johan Verhoek een inval gedaan. Tot grote verbazing van AT-team treffen ze daar Johan Verhoek in bed aan samen met de strafadvocate Astrid Holleeder. Het voordeel hiervan was dat Verhoek gelijk beschikte over juridische bijstand. Het nadeel was, dat ze nu, door haar relatie met een beruchte crimineel, zich terug moest trekken uit de advocatuur, in ieder geval als strafrechtadvocate. Helaas, tot op heden heb ik niet kunnen ontdekken of ze hier zelfs maar een melding van heeft gedaan bij de deken.
- Ook onze Razende Reporter Peter R. de Vries zegt hier niets over! Vreemd. Peter de Vries, die normaliter, tot op het irritante af, over de meest minuscule zaken door blijft drammen, maakt hier geen melding van? Komt dit niet uit in de bewijsvoering tegen Willem? Of komt het hele verhaal van de zussen dan in een andere context te staan? Waarom noemt Peter in het hele publiciteitsgebeuren rond de zussen Holleeder en het boek 'Judas' geen enkele keer de naam van Johan Verhoek? Hij ging in die tijd regelmatig, met toen nog zijn vrouw Jaqueline en Astrid Holleeder met Johan Verhoek als koppels samen uit eten.
- Uit het bovenstaande kan de conclusie getrokken worden dat Peter R. de Vries zeker in dit geval niet de integere en onafhankelijke journalist is die hij pretendeert te zijn. Eerder is hier sprake van 'de spreekbuis van de onderwereld'. Als het ook nog klopt wat Maruschka, de dochter van Johan Verhoek, beweert dat zij erbij was dat haar vader Peter R. de Vries een bedrag van € 250.000,- betaalde, dan lijkt het erop dat hier een grote rechterlijke dwaling staat te gebeuren of reeds gebeurd is. Namelijk de schuld voor een moord bij Willem Holleeder leggen, die mogelijk in opdracht van Sonja Holleeder in samenwerking met de andere bovengenoemden is gepleegd.
- Niet Cor van Hout maar Astrid Holleeder was degene die Sonja overhaalde om haar kind Bo, geboren met het syndroom van Down, af te staan, omdat zij met iemand als Cor nooit in staat zou zijn om dat kind op een normale manier op te voeden. Cor was degene die naar het ziekenhuis ging om het kindje de fles te geven en zat daar volgens verpleegsters steeds bij te huilen. Cor wilde nooit over dochttertje 'Bo' praten omdat hij dan meteen volschoot. Juist over het afstand doen van het dochttertje had hij vaak ruzie met Sonja als hij dronken was. Kijk nog maar eens na wie alles geregeld heeft voor de afstandsverklaring.
- Later werd er verteld dat Cor nooit praatte over 'Bo' zijn middelste kind. Volgens diegene omdat Cor zich voor dat kind zou schamen. De waarheid was anders. Vrienden van hem vertelden dat Cor soms als hij dronken was heel emotioneel werd en vertelde dat hij het verschrikkelijk vond dat hij het kind niet zelf op kon voeden. Hierover ontstond ook vaak ruzie met Sonja. Het mag dan zo zijn dat Sonja het contact onderhield met Bo. Feit blijft dat zij degene was die het kind afstond dus het past haar niet de zielepiet uit te hangen en de schuld bij haar vermoorde man te leggen.

- Willem had niks te maken met de aanslag op Cor in de Deurloostraat op 27 maart 1996. Sterker nog, hij dacht dat hij zelf ook gevaar liep en deed er in die tijd alles aan om erachter te komen wie verantwoordelijk was voor die aanslag. Dat bleek Sam Klepper te zijn die problemen had met Cor van Hout, die hem dronken te kakken had gezet. Holleeder liep toen ook gevaar en riep de hulp van Mink Kok in.
- Cor van Hout, stuurde Holleeder en Van der Bijl, die op bezoek kwamen bij hem na de aanslag in 1996 terug naar Nederland, terwijl ze net 14 uur gereden hadden om bij hem te komen. Dit omdat Holleeder één miljoen gulden als waarborgsom had betaald aan Klepper en Mieremet. Cor was aan het revalideren in Frankrijk. Cor moest dat miljoen betalen omdat hij de veroorzaker van alles was. Cor weigerde dat en stuurde Holleeder als een kleine jongen weg. Wie was er dan de baas en waarom kon Sonja dat niet vertellen aan Cor?
- Volgens Ad van Hout, de broer van Cor, heeft Holleeder binnen twee jaar na de liquidatie al het onroerend goed afgepakt. Dat had hij ook van Sonja en Astrid Holleeder. Ook de broer van Cor werd door deze harde dames belazerd. Op 15 november 2005 werd Ad van Hout gehoord als getuige. Tijdens dat verhoor blijkt dat Ad van Hout denkt dat Willem al het onroerend goed heeft afgepakt. Hij zegt letterlijk over de panden: “Dat zijn we toch allemaal kwijt, dus hoe kan je daar ruzie over maken?”
- Thomas van der Bijl was manusje van alles van Cor van Hout. Van der Bijl was ervan overtuigd dat Holleeder de opdracht voor de moord op Cor van Hout had gegeven en vertelde dat ook overal rond. Holleeder was hier zo boos over dat hij hem op 6 november 2003 een pak slaag heeft gegeven. Veel van de betrokkenen, vrienden van Cor, zijn het er over eens dat de verklaringen van Van der Bijl uit rancune zijn afgelegd.
- Was Van der Bijl er dan bij? Nee, dat niet. Maar toch legde hij een verklaring af bij de behandelende officier van justitie Fred Teeven waarin hij vertelde: “Die Willem Holleeder, die heeft mensen vermoord, dat heb ik horen zeggen van andere mensen. Daar kun je wat mee.” Wie waren die mensen dan en waarom leggen zij zelf geen verklaring af?
- Thomas van der Bijl praatte met de politie. Maar werd de liquidatie op Van der Bijl niet uitgevoerd om de verdwenen partij hasj, waarbij Van der Bijl reeds na een paar dagen werd vrijgelaten? In 2005 ging Thomas van der Bijl, uit rancune tegen Holleeder met Fred Teeven in zee en legde de zogenaamde kluisverklaringen af. Thomas was op dat moment opgepakt met een groot hasjtransport. In ruil voor verklaringen over Holleeder had hij bedongen dat hij op vrije voeten zou komen. Daar was justitie mee akkoord gegaan. Kort daarna werd hij geliquideerd.
- Thomas van der Bijl heeft ook nooit gezegd dat hij op de dag waarop Cor overleed stiekem bij Sonja in huis is geweest en daar twee koffers heeft weggehaald. Dit was op camera's vastgelegd en heeft Thomas ook terug moeten geven. Later heeft Thomas van der Bijl verteld dat Willem Holleeder op de dijk stond toe te kijken hoe hij door Hugo Broers werd mishandeld. Hugo Broers had met Cor vast gezeten in Scheveningen en vertelt later, dat het om die verdwenen koffers ging. Niet in opdracht van Willem maar van Sonja Holleeder. Sonja kende Broers goed. Hij kwam regelmatig bij Cor en Sonja thuis toen ze nog in de Deurloostraat woonden. In deze koffers zat het geld en de sieraden waar iedereen na de liquidatie naar op zoek was.
- Hoe wisten de mannen op de rode motor dat ze precies op dat tijdstip bij die Chinees moesten zijn. Is toch heel eenvoudig, kijk op zijn telefoon. Met wie had hij net gebeld dat hij

klaar was met eten en zo weg zou gaan?

- Mensen in zijn omgeving zeggen dat Willem een opschepper is en steeds doet of hij een grote jongen is. Hier is door de zussen goed gebruik van gemaakt met behulp van De Vries bij de opnames. “Vraag maar dit of dat, dan doet hij net of hij overal van weet.” Astrid zegt dan: “Zo heeft hij ook Cor verraden. Zijn eigen zwager. Wie doet zoiets?” Dit is een gotspe, zoiets zeggen terwijl je zelf zijn graf aan het graven bent. Het was niet Willem die Cor van Hout verraden heeft maar Sonja, met of zonder hulp van Astrid.
- De geldstroom? Had Holleeder zo veel geld en was Holleeder bij machte grote bedragen te betalen voor liquidaties? Hoe dacht men daarover in de onderwereld van Amsterdam? Niemand zag Holleeder als een gevaar of was bang van hem. Kijk naar de feiten: Holleeder was eerst de loopjongen van Cor van Hout, daarna van Willem Endstra en later of gelijktijdig van Mieremet. Holleeder werd publiekelijk een gebroken kaak geslagen op het terras van de Joffers, door Dick Vrij. En wat gebeurde er? Gaf Holleeder een opdracht om Vrij te liquideren? Of was Vrij daar bang voor? Neen, integendeel, Holleeder sloot zich aan bij de groep van Danny Kuitert en Dick Vrij. Dit terwijl Vrij zich wel zorgen maakte toen een andere groep hem dreigde te liquideren. Een geroutineerd iemand als Dick Vrij weet wanneer en voor wie hij zich zorgen moet maken en dat was zeker niet voor Holleeder.
- Wout Morra was ook de advocaat van Netty van Schijndel, de vrouw van Rob Grifhorst. Netty mocht niet met Hendrik Jan Kortering praten van Astrid Holleeder. Vermeldenswaardig dat Wout Morra ook de advocaat is van Astrid zelf, haar zuster Sonja en van Sandra de Hartog. Maar belangrijker is nog dat Wout Morra, Advocaat is bij Coumans en Van Gaalen advocaten, het kantoor van Astrid Holleeder. Wat voor spelletje wordt hier gespeeld? Moeten deze dames niet apart verdedigd worden ter bescherming van hun belangen of is het de bedoeling dat ze exact met hetzelfde verhaal komen?
- Over het beruchte geluidsfragment denk ik het volgende. Verschillende keren geeft Astrid Holleeder aan dat Willem zich zo bewust was dat hij afgeluisterd werd, dat ze honderd meter van de auto moesten gaan staan. Maar ook dat ze de hand, tijdens het praten voor de mond moesten houden tegen eventuele liplezers. En plotseling is Holleeder niet meer bang dat hij afgeluisterd wordt? Het mag duidelijk zijn dat in samenwerking met de 'valse' vriend Peter R. de Vries een smerig opzetje is gemaakt om Willem Holleeder erin te laten lopen. Hem eerst kwaad lopen maken, het bloed onder de nagels vandaan halen. Een goede truc, maar wel een goedkope. Wat blijkt hieruit? Wat we al wisten, Willem komt uit een bepaald milieu met een taalgebruik waar een rechter zich geen voorstelling van kan maken. En Sonja dan? Ja Sonja, die wist dat er opgenomen werd en in plaats van haar normale bootwerkerstaal probeert ze nu netjes te blijven, haar broer op te stoken en scheldwoorden en bedreigingen te ontlokken. Alleen schelden en dreigen. Hetzelfde wat zij deed over het opschrijven.

Het bovenstaande is slechts een bloemlezing uit verklaringen van betrokkenen, hierbij heb ik nog buiten beschouwing gelaten dat ze nu de verklaringen van Willem Endstra tijdens de achterbank gesprekken lijken te ondersteunen. Na een eerste lezing van het boek, had ik gelijk al negen A4tjes met aantoonbare leugens opgeschreven. Wat zegt dat dan over de verklaring van de zussen? Ik kom hier nog uitgebreid op terug. Ook de losse punten zal ik u separaat, in uitgewerkte vorm nog doen toekomen. Ik verzoek u om mij, op korte termijn hierover te horen.

